

Udvalget er kommet til at ville tilfidesætte dette klare og bestemte Bud, for at skaane den vedkommende Valgbestyrrelse, saaledes at den skulde slippe med en simpel Tilretteviisning, istedetfor at drages til Ansvar. Af disse Grunde skal jeg tillade mig at anbefale min Indstilling til det ærede Thing.

Witz: Jeg er aldeles enig med det ærede Udvalg i at antage, at det er en absolut Pligt for en Valgbestyrrelse at give en Dom om Raaringens Udfald, skjøndt jeg erkjender, at dette ofte kan være meget vanskeligt, om ikke af andre Grunde, saa af den, at mange Valgere i deres Over række to Hænder iveiret istedetfor een, hvilket jeg med egne Dine har seet. Imidlertid troer jeg dog ikke, at det er umuligt for en Valgbestyrrelse at afgive et bestemt Skjøn om Raaringens Udfald, thi Valgbestyrrelsen har i alt Fald et Middel hertil, som vel ikke udtrykkeligt omtales i Valgloven, men som dog maa ansees for aldeles lovligt, og som jeg ogsaa veed er brugt, nemlig at lade de Valgere, som stemme paa den ene Candidat, gaae til højre, og de, som stemme for den anden, gaae til venstre. Saa kan man tælle Hovederne, og komme til et paalideligt Resultat.

Sørensen: Ligesaalidet som et Dyr, hvis Hoved er afhugget, kan føle, at man pidffer det paa Galen, ligesaalidet vil det vistnok have nogen følelig Følge, hvad her forhandles idag, efterat Hovedet i Anledning af den tidligere Forhandling af dette Valg er afhugget (Latter.) Det er da aabenbart en Overflødighed, at den ærede Endringsforslagsstiller her kommer med sin Skarpsindighed, thi den skulde han, efter min Overbeviisning, have anvendt under forrige Møde til Valgets Stadsfæstelse, istedetfor at det var ham ligegyldigt, at det blev forfæstet; her er det kun noget „Bagsnak“, at vi ville komme med saadant Pilleri, som, idetmindste i mine Dine, slet intet Værd har; thi et Skjøn er jo dog et Skjøn, hvorledes det end bliver (Latter). Naar en Valgbestyrrelse, som

her, erklærer: „vort Skjøn er, at vi ikke kunne finde ud, hvo der har de fleste Stemmer, de ere saa nær, i Henseende til Antallet til hinanden, at vi umuligen kunne udfinde det efter Die-synet paa Haandsopraekningen, vi skulle altsaa lade foretage Optælling, som kunde maastee være hele Dagen, og dog maastee til Slutningen bringe os den samme Uvisshed“; hvor Forholdet er saaledes, maa det være tilladt, at Valgbestyrrelsen afgiver dette sit Skjøn, som er det sande Skjøn, den kan give, og ikke opfordre den til at give et løgnagtigt Skjøn, som et andet afgjort Overtal i dette Tilfælde vilde være. Altsaa alle de Straffebestemmelser, som her søges indførte, ere i mine Dine, aldeles overflødige, og tillige uretfærdige; thi en Valgbestyrrelse, der har afgivet det bedste Skjøn, det seer sig istand til, kan dog ikke give et andet Skjøn. Iøvrigt kan jeg, med Hensyn til Hensynet til Straf for Forsømmelser for Udeblivelse af Valglisten, ikke vente, at det gaar med denne anderledes end med alle de øvrige. Vi have ikke hørt, at en eneste af de tidligere foregaaede Forsømmelser ere blevne straffede.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Drødet, for at gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Drødet.

J. N. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand, der nylig satte sig, sagde, at det var mig aldeles ligegyldigt, om Valget blev antaget eller ikke. Da Afstemningen foretoges ved Navneopraab, troer jeg, min Stemmegivning maa kunne vise, hvorvidt det har været mig ligegyldigt. Naar jeg ikke tog Drødet den Gang, var det, fordi den ærede Rigsdagsmand gjorde det saa udmærket godt, at jeg ikke ansaae det for nødvendigt (Munterhed.)

Rettelse.

Nr. 15 Sp. 236 L. 11—12 „Gadrene“ læs: „Gardene“.